

Utkast: *Raul Castros tal till folken i Nord vid återbesöket i Washington, hösten 17*



Jag är glad över att få tillfälle att tillsammans med familj och representanter för regering och folkliga organisationer göra ett återbesök hos vår mäktiga granne i norr. President Obamas besök på vår ö blev ganska kort och vi hade inte tillfälle att visa upp allt vad vi kan prestera. Därför vill jag här ta tillfället i akt och berätta om vårt samhällsbygge.

Jag är oerhört stolt över det demokratiska, förhållandevis jämlika, jämställda och hållbara samhälle vi lyckats bygga upp trots en långvarig och aggressiv ekonomisk blockad från västvärlden och ett plötsligt sammanbrott för sovjetblocket.

Utrikespolitiskt har vi stöttat befrielseörelser i Afrika, byggt samarbete i Latinamerika, gått i spetsen för Ebolabekämpningen och ställt upp med utbildningsinsatser för fattiga från våra grannländer och t.ex. det ockuperade Västsahara. Vi har lagt stor vikt vid kampen för att avveckla alla kärnvapen och bygga fred – med fredliga insatser.

I vårt land har alla samma rätt att yttra sig och att från 16 års ålder nominera, rösta och kandidera i fria, öppna val utan beroende av ekonomiska resurser eller medlemskap i partier. Många i den rika världen påstår att vi inte har fria val och att vi har ett enpartisystem och till och med diktatur. Detta är ett uttryck för okunskap eller

missstro mot ett samhällssystem som kan betecknas som en socialistisk demokrati med personval i små valkretsar. Kommunistpartiet står utanför det parlamentariska systemet men utvecklar ideologin ungefär som kyrkan i en del andra samhällssystem.

Jag vill inte föreslå att länderna i Nord ska ändra sina system, men jag kan konstatera att det finns stora demokratiska brister och stora orättvisor på grund av kapitalets makt. Det är medborgarna i respektive land – utan påverkan utifrån – som har möjlighet att ändra detta. Men jag kan ändå påpeka att Bernie Sanders är den mest lovande av era tänkbara efterträdare, Herr President.

Även i ett annat avseende är jag orolig för utvecklingen i Nord och särskilt USA. Det gäller det ökade väpnade våldet, både polisens mot mörkhyade och den ymniga förekomsten av vapen bland invånarna. I vårt land är det väpnade våldet mycket sällsynt och vi vill inte att beväpningen ska öka med de ökade turistströmmarna från norr.

Vi vill inte heller att mer olja och flera törstiga bilar ska rinna in i vårt land. Vi är oerhört stolta över att vara det enda land i världen som har en hög social-ekonomisk status och samtidigt ett ekologiskt fotavtryck som inte överstiger vår enda jords förmåga. Invånarna i USA har en konsumtion som motsvarar resurserna från nästan fem jordklot per person. Bara utsläppen av växthusgaser motsvarar resurserna från drygt tre jordklot. Även vi kubaner måste minska våra koldioxidutsläpp – som står för halva vårt ekologiska fotavtryck – men det ger oss utrymme för att öka vår konsumtion i övrigt. Och vi vet hur vi ska göra. Varje kubansk familj skulle via solceller kunna bidra till den egna och den gemensamma energiförsörjningen.

Andra exempel på hur vårt samhällsbygge kan inspirera övriga världen är vår utveckling av småskalig organisk odling, vår begränsade bilanvändning, vår samhälleliga bostadsförsörjning och vår decentraliserande samhällsplanering. Dessutom är vi övertygade om att modellen med allmän civil och militär samhällstjänst medverkar till att bygga ett samhälle där alla känner tillhörighet och solidaritet. Ett samhälle som kan stå emot alla slags angrepp, både utifrån och inifrån.

Jag vill sluta med att hälsa er alla välkomna till Kuba. Ni får gärna bada och dansa men glöm inte att också studera vårt samhällsbygge!